

ความเป็นมาในการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในประเทศไทย

The Establishment of the National Anti-Corruption in Thailand

วุฒิชัย เต็งพงศธร*

บทคัดย่อ

มาตรการการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันอย่างเป็นทางการและเป็นระบบและเห็นเป็นรูปธรรมในสังคมไทยนั้นเกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘ จากการประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ส่งผลให้มีการจัดตั้งหน่วยงานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศขึ้นครั้งแรกภายใต้ชื่อ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (สำนักงาน ป.ป.ป.) แต่เนื่องจากการปฏิบัติงานป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ยังคงประสบปัญหาและอุปสรรคหลายประการโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่กฎหมายซึ่งยังไม่เป็นรูปธรรมเท่าที่ควร ส่งผลให้เมื่อมีการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ร่างกฎหมายจึงได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบขององค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันเสียใหม่ โดยกำหนดให้มีองค์กรอิสระที่เป็นองค์กรหลักในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐแทนที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (สำนักงาน ป.ป.ป.) องค์กรดังกล่าวมีชื่อว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช)

คำสำคัญ : การจัดตั้ง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

Abstract

The first measures to suppress corruption in Thailand had occurred since 1975 from the announcement of the Anti-Corruption Act in 1975. According to this Act, Thailand had been established the Anti-Corruption commission for the first time in the name of "The Counter Corruption Commission" (CCC). However, The Counter Corruption Commission was ineffective in many reasons. As a result, when the constitution of the

* อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

Kingdom of Thailand had been revised in 1997, the lawmakers had decided to organize the Anti-Corruption commission by replaced the Counter Corruption Commission (CCC) to the National Counter Corruption Commission (NCCC).

Keywords : Establishment, the National Counter Corruption Commission

บทนำ

การทุจริตคอร์รัปชันถือเป็นพฤติกรรมที่ปรากฏในสังคมไทยตั้งแต่อดีตเรื่อยมาดังจะเห็นได้จาก ตัวยกกฎหมายที่บัญญัติความผิดและกำหนดโทษสำหรับการกระทำที่เป็นการฉ้อราษฎร์บังหลวง หรือ การใช้มาตรการในการริบทรัพย์ผู้นำประเทศที่มีพฤติกรรมใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หาผลประโยชน์ ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายให้กับตนเองและพวกพ้อง แต่การดำเนินการในลักษณะดังกล่าวยังคงไม่มีความเป็นรูปธรรม การลงโทษผู้กระทำความผิดที่ใช้อำนาจรัฐในการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือ พวกพ้องยังคงใช้บทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาและใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับผิดชอบในคดีต่างๆ ไปในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิด ไม่มีบทกฎหมายหรือมาตรการอื่นใดมาใช้จัดการกับปัญหาทุจริตคอร์รัปชันเป็นการเฉพาะ จนกระทั่งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ประเทศไทย ได้มีมาตรการการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันอย่างเป็นทางการและเป็นระบบและเห็นเป็นรูปธรรมขึ้นครั้งแรก โดยได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ ขึ้น ซึ่งผลของกฎหมายฉบับดังกล่าว กำหนดให้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (สำนักงาน ป.ป.ป.) ทำหน้าที่เป็นองค์กรฝ่ายบริหาร มีหน้าที่รับผิดชอบด้าน

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยตรง นอกจากนี้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ ยังได้จัดให้มีคณะกรรมการขึ้นมาอีกหนึ่งชุดทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ คณะกรรมการดังกล่าวมีชื่อเรียกเป็นการทั่วไปว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.) (พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ : มาตรา ๔) คณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎกระทรวง คำสั่ง ประกาศ ข้อบังคับ ของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่มีการทุจริต (พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ : มาตรา ๑๓) เมื่อส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐได้รับทราบมติของคณะรัฐมนตรีและมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการแล้ว ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐก็สามารถดำเนินการแก้ไขกฎหมาย กฎกระทรวงหรือระเบียบปฏิบัติในหน่วยงานเพื่อให้เกิดผลดีแก่ทางราชการได้

อย่างไรก็ตาม ในการปฏิบัติงานป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการของสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการนับตั้งแต่ก่อตั้ง กลับประสบปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่หลากหลาย ประการเรื่อยมา เช่น ปัญหาสถานะทางกฎหมาย ของเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ที่ยังไม่มีฐานะ ที่เป็นอิสระ ปัญหาเจ้าหน้าที่ของ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบใน วงราชการไม่มีฐานะเป็น พนักงานสอบสวนตามที่กำหนดไว้ในประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งส่งผลให้ หากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทำ การสืบสวนหาข้อเท็จจริงแล้วทราบว่ามีความผิด ก็ส่งเรื่องดำเนินคดีด้วยตนเองไม่ได้ ต้องส่งให้ พนักงานสอบสวนทำหน้าที่สอบสวนแทนและ ส่งเรื่องแทน ปัญหาการยังถูกแทรกแซงจากฝ่าย การเมือง ส่งผลให้ภาพพจน์ของคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการเป็นเสมือนเลือกกระดากในการจัดการ กับผู้ประพฤติทุจริต แม้จะมีความตั้งใจในการ ทำงานแต่ก็ไม่มีผลงานจริงจัง

จากสภาพการณ์ดังกล่าว ส่งผลเมื่อมี การร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ร่างกฎหมายจึงได้มีการปรับเปลี่ยน รูปแบบขององค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการทุจริต คอร์รัปชันเสียใหม่โดยกำหนดให้มีการยุบสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ (สำนักงาน ป.ป.ป.) และจัดตั้งองค์กรอิสระที่เป็นองค์กรหลักในการ

ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐใหม่ที่มีชื่อว่า สำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ขึ้นมาทำหน้าที่แทน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาตินี้ (สำนักงาน ป.ป.ช.) มีอำนาจ หน้าที่และพันธะกิจตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด เกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวม ๓ ด้าน คือ

๑. ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน ป้องกัน การทุจริตและปราบปรามการทุจริต โดยสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติดังกล่าวนี้มีหน้าที่หลัก คือ การตรวจสอบ การทุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ

๒. ด้านการเสนอมาตรการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแก่รัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือผู้เกี่ยวข้องเพื่อออกเป็นกฎหมายหรือนโยบาย ในการปราบปรามการทุจริต

๓. ด้านการเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยม ในความซื่อสัตย์สุจริต และการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ในการนี้สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีการรับโอน บรรดาเรื่องกล่าวหาร้องเรียนและบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สินของข้าราชการ ลูกจ้างและ เงินงบประมาณของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (สำนักงาน ป.ป.ป.) ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) เพื่อให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (สำนักงาน ป.ป.ป.) เป็นองค์กรด้านธุรการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ในกิจการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ เป็นต้นมา

โครงสร้างและการจัดองค์กรของคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้มีองค์กรที่ทำหน้าที่ด้านการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันภายใต้ใช้ชื่อว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) (พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ : มาตรา ๑๐๔) สำนักงานฯ ดังกล่าวทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดังกล่าวนี้มีฐานะเป็นส่วนราชการ มีความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่นตามรัฐธรรมนูญเพื่อ

สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ (พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ : มาตรา ๑๐๗) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีโครงสร้างการบริหารแบ่งออกเป็น

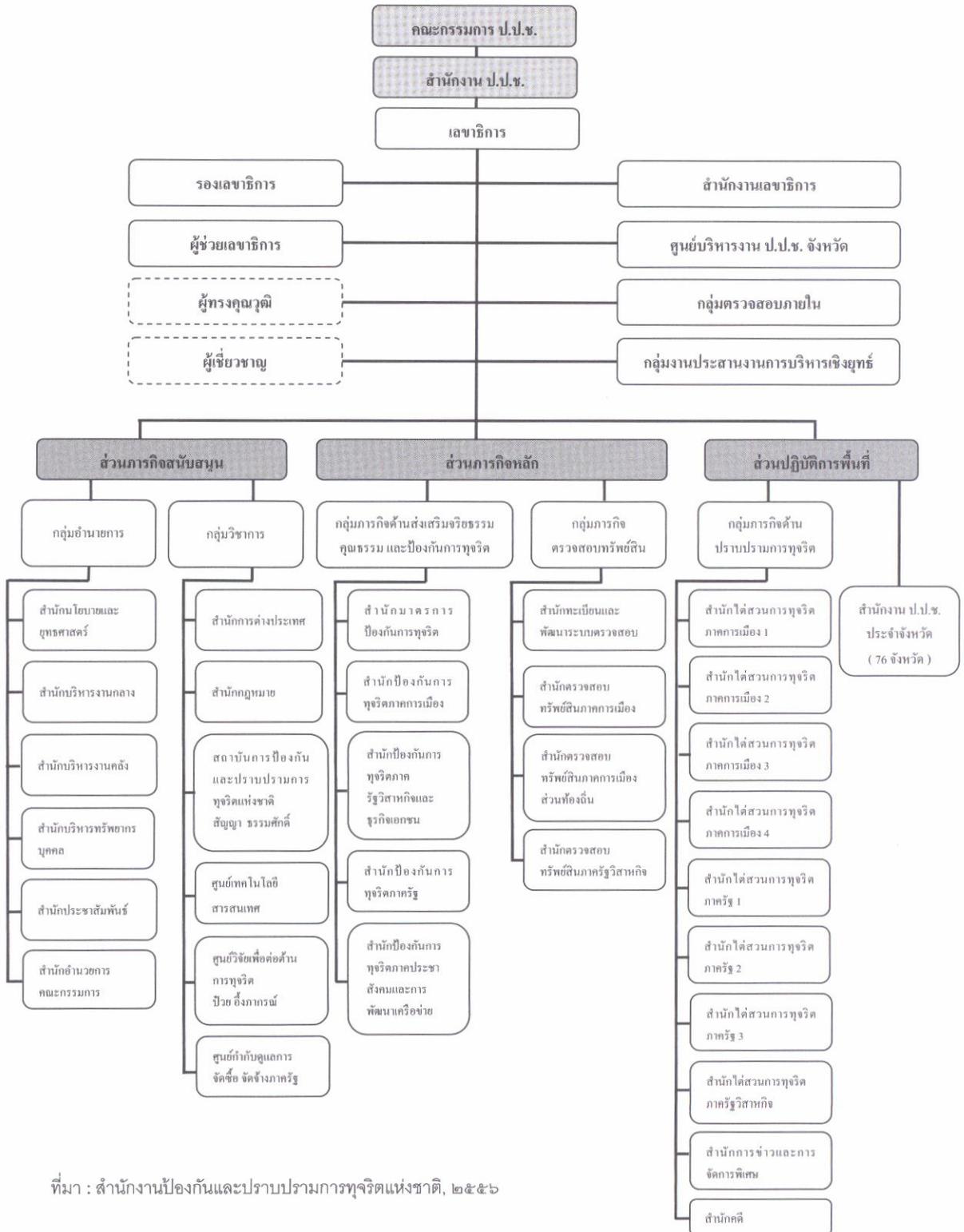
๑. สำนักเลขาธิการ แบ่งออกเป็น ๔ หน่วยงานย่อย ได้แก่ สำนักงานเลขาธิการ ศูนย์บริหารงาน ป.ป.ช. จังหวัด กลุ่มตรวจสอบภายใน และกลุ่มงานประสานงานการบริหารเชิงยุทธศาสตร์

๒. ส่วนภารกิจสนับสนุน แบ่งออกเป็น ๒ หน่วยงานย่อย ได้แก่ กลุ่มอำนวยการ (มี ๖ สำนักงานย่อย) และกลุ่มวิชาการ (มี ๖ สำนักงานย่อย)

๓. ส่วนภารกิจหลัก แบ่งออกเป็น ๒ หน่วยงานย่อย ได้แก่ กลุ่มภารกิจด้านส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรมและการป้องกันการทุจริต (มี ๕ สำนักงานย่อย) และกลุ่มภารกิจตรวจสอบทรัพย์สิน (มี ๔ สำนักงานย่อย)

๔. ส่วนปฏิบัติการพื้นที่ แบ่งออกเป็น ๒ หน่วยงานย่อย ได้แก่ กลุ่มภารกิจด้านปราบปรามการทุจริต (มี ๑๐ สำนักงานย่อย) และสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัด (มี ๗๖ จังหวัด)

ภาพแสดงโครงสร้างสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ที่มา : สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, ๒๕๕๖

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ดำเนินการสรรหาบุคลากรทั้งข้าราชการและลูกจ้างเพื่อให้เพียงพอเหมาะสม สอดคล้องกับปริมาณงาน และตอบสนองต่อการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะบุคลากรในระดับปฏิบัติ การโอนข้าราชการจากหน่วยงานต่างๆ ที่จะสามารถนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้กับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ นอกจากนี้ยังมีการประสานกับหน่วยงานอื่นเพื่อเพิ่มบุคลากรด้านการไต่สวนให้สอดคล้องกับปริมาณงานและให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยทำบันทึกข้อตกลงกับสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทยและกรมการปกครองเพื่อให้ข้าราชการดังกล่าวมาช่วยราชการในการทำหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่และอนุกรรมการไต่สวน ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนในการปฏิบัติงาน(พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ : มาตรา ๑๐๗)

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ : มาตรา ๑๙)

๑. ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวน พร้อมทั้งทำความเข้าใจเสนอต่อวุฒิสภาเกี่ยวกับการถอดถอนจากตำแหน่ง

๒. ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวน พร้อมทั้งทำความเข้าใจไปยังอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๓๐๘ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๓. ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

๔. การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

๕. กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งและชั้นหรือระดับของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

๖. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี

๗. รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาทุกปี และนำรายงานออกเผยแพร่ เสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอนั้นต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้มีการปรับปรุง

การปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงานโครงการของ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

๘. ดำเนินการส่งเรื่องให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษา ให้ยกเลิกหรือเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐได้อนุมัติหรืออนุญาตให้สิทธิ ประโยชน์หรือออกเอกสารสิทธิแก่บุคคลใดไปโดย มิชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ

๙. ดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริตและ เสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ สุจริต

๑๐. ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้ง เลขาธิการ

๑๑. แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อ ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

๑๒. ดำเนินการอื่นตามที่พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายอื่นกำหนด

กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๙ ปี นับแต่วันที่ พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และดำรงตำแหน่ง ได้เพียงวาระเดียว (พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ : มาตรา ๑๒)

บทสรุป

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้จะเห็นได้ว่าการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันถือเป็นปัญหาอันสำคัญยิ่งของสังคมที่รัฐบาลควรให้ความสนใจในประเทศที่มีอัตราการทุจริตคอร์รัปชันที่สูงย่อมนำไปสู่การขัดขวางทางเจริญของประเทศนั้น ส่งผลให้ประเทศดังกล่าวไม่สามารถใช้ทรัพยากรของตนได้อย่างเต็มที่ อันนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่ล่าช้า และขาดประสิทธิภาพเท่าที่ควร ในส่วนของประเทศไทยแนวคิดเรื่องการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันเริ่มเกิดขึ้นและเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรมครั้งแรก เมื่อมีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (สำนักงาน ป.ป.ป.) ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่เนื่องจากปัญหาและอุปสรรคหลายประการโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่กฎหมายซึ่งยังไม่เป็นรูปธรรมเท่าที่ควร ส่งผลให้เมื่อมีการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ร่างกฎหมายจึงได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบขององค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันเสียใหม่ โดยกำหนดให้มีองค์กรอิสระที่เป็นองค์กรหลักในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐแทนที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (สำนักงาน ป.ป.ป.) องค์กรดังกล่าวมีชื่อว่าการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.)

บรรณานุกรม

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ. ๒๕๕๖. โครงสร้างสำนักงาน
ป้องกันและปราบปราม

การทุจริตแห่งชาติ. [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก : [http://
www.nacc.go.th/ewt_news.php?
nid=8575](http://www.nacc.go.th/ewt_news.php?nid=8575)

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.
๒๕๑๘

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
๒๕๔๒

